

Виходить у Львові
ко дня (крім поділь і
кр. свят.) з 5-ї
години по полудні.

РЕДАКЦІЯ

і Адміністрація: ули-
ца Чарнецького ч. 10.

ЛІСТВА приймають
се лиш франковані.

РУКОПИСИ

звертають ся лиш як
окреме жадане і за вло-
женням оплати почт.

РЕКЛАМАЦІЇ

незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників
пасаж Гавсманн ч. 9 і
в п. к. Староствах на
провінції:

на цілий рік К 4-80

на пів року К 2-40

на чверть року К 1-20

місячно . . . К—40

Поодиноке число 2 с.

З поштовою пере-

• силкою:

на цілий рік К 10-80

на пів року К 5-40

на чверть р. К 2-70

місячно . . . К—90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Війна на Балкані.

В дальшій ході бюджетової дискусії про-
мовляв на передвчерашнім засіданні палати по-
слів президент польського Кола др. Лео.

З кінцем літньої сесії — говорив бесід-
ник — парламентарне жити було виключно під
впливом, або що так скажу, під натиском чес-
ко-німецької угоди а під деякими взглядами та-
кож справами польсько-українського порозуміння.
Всі важні акції програмові, політичні, фінан-
сові, економічні, передовсім реформа фінансів і
обі інвестиційні програми водних доріг і льо-
кальних залізниць не могли діждати ся пола-
годження, бо не доставало потрібної до сего силь-
ної більшости, яка мала повстати що йно з по-
кінченням ческо-німецької угоди с. в обняти про-
від парламентарної політики.

Але справдішній хід подій сотворив нове
положення в наслідок несподіванок, які появи-
ли ся також на інших полях. Ми в іменно все
ще перед ческо-німецькою угодою, перед сотво-
ренням тужно вицікуваної парламентарної біль-
шости, або мнаше в ми на тій самій мертвій
точці парламентарної діяльності, не полага-
дивши бодай одної справи важної для розвитку
фінансових і економічних відносин країв.

На всіх нас тяжить тепер журба про най-
ближшу будуччину. Австрійські народи до глу-
бини занепокоєні. Програми великих держав,
котрі десятки літ були аксіомами, а також про-
грама заграничної політики австро-угорської мо-
нархії, захитані сильно побідними арміями бал-
канських держав. Загальна думка не може як
слід зорієнтувати ся а має сумніви, чи монар-
хію без уваги на її замилене мира таки не
втягнуть в необчислимі замотавя. Подивляємо
зі симпатією балканські народи, що борють ся
за свободу і ліпшу будуччину та признаємо їх
розвиток. Бачимо в сїм велику силу і значіне
ідеальної хвилі в державній політиці, що нас
Поляків мусить передусім вдовольати. Бажаємо,
щоби правительству удало ся удержати евро-
пейський мир без нарушення житєвих інтересів
і будуччини Австрії. Бажаємо Австрії на внутр
і зовні сильної і незалежної.

Обговоривши відтак економічні і фінансо-
ві відносини держави, а Галичини з окрема,
сказав дальше:

Що-де відносин між Поляками і Україн-
цями то ми завжди робили все і на будуче
будемо робити, щоби ті відносини уложили ся
по зможі мирно, що в рівно в інтересі обох
народів, як і цілої держави. Угодова акція
на жаль все ще, від кількох літ не має того
найвідповіднішого середовища, т. е. правильно
функціонуючого союму, котрого працю Українці
дуже утруднюють своєю обструкцією. На до-

каз нашої правдивої миролюбивости і нашого
стремління до сего, щоби переговори про вибор-
чу реформу як найскорше довели до урухом-
лення союму, наводжу факт, що польські сторо-
ништва признали Українцям таке число манда-
тів в куршальнім союмі, яке Українці мають
в народнім парламенті на основі державного
виборчого закона. Ні один безсторонно думую-
чий чоловік супротив такого поведєня польської
соймової більшости, не зробить їй закиду ма-
лодушности або несправедливости. Отже не в
виню Поляків, що доси не прийшло до поро-
зуміння в справі виборчої реформи та що на-
слідком сего галицький сойм не може хопити
ся правильної праці та що ізза дальше трива-
ючої обструкційної тактики Українців не мо-
гло ще наступити користне поладжене укра-
їнської університетської справи. Українці нехай
не гадають, щоби таке поважне мирове діло
як сотворене національного університету могло
доконати ся перед заперестанем такої сильної
обструкційної боротьби в союмі. Мирне спів-
житє обох народів потрібне також з уваги на
спільну небезпечність, яка грозить наслідком
поширюючої ся систематично веденої російської
агітації, мирне співжитє конечно також з огляду
на спільні інтереси обох народів і примусове
положене, котре в теперішнім лихим економіч-
нім становищі ведить лучити всі свої сили
для скорої поправки відносин. Отже мова пре-
зеса кабінету містила політичну програму, яко

28)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, его займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Дивні ремесла в Парижі.

Попри безконечно довгі ряди домів сту-
пає похоронний похід, а прохажі здоймають
капелюхи і віддають послїдну честь покійни-
кови, без згляду на то, хто він. Поміж суму-
ючими приятелями і свєяками, що ступають
за домовинсю, впадає в очи якийсь старший
мужчина своєю поважною міною, своїм чорним,
довгим, хоч трохи витертем сурдутом і своїм
глубоким сумом, який проявляє ся на его лиці.
Видко, що тяжке горе его прибило, бо аж
входить ся від плачу і від часу до часу ви-
ймає хусточку з кишені та обтирає собі запла-
кани очі. Прийшовши на кладовище, виступає
той старий і виголошує до присутних трогачу
бесїду і славословить покійника з такою крас-
норіччивостию, що она особливо на присутних
женщинах робить глибоке вражєня.

Подальші участники похорону гадають,
що то якийсь близький приятель покійника.

Они помиляють ся. Він помершого навіть і не
знав. То похоронний бесїдник, котрого реме-
слом виголошувати бесїди на похоронах на
своїм передмістї і в тїм шукає він зарібку.
Він довідує ся по дорозі від сусїдів, хто був
той померший, якого був характеру і яке було
его жатє, а коли скінчив свою бесїду, взыває
сумуючих на мале покріпленє до недалекої
реставрації, — очевидно лиш до тої, котру він
вважає — а зібравши малу складку і сховавши
її до своєї кишені, відходить, щоби опісля
дістати ще й якийсь процент від реставратора,
котрому наслав гостей.

Іншого рода ремесло, виконуване инодї
також і по інших великих містах, набрало
особливо в Парижі великого значіння і виконує
ся там систематично. Можна би его назвати
визанском при помочи місця. За кождий раз,
коли в Парижі відбувають ся якісь великі
сензацийні процеси або й звичайні театральні
представленя — а судові розправи для парискої
публики ще може цікавіші як театральні
представленя, — абирає ся вже на кілька годін
перед розправою або представлєнем множество
пїкавих і стають рядом перед замкнєними
дверми. Хто прийде пізнійше, той стає по заду,
а поліція цильнує строго порядку. Отже меж
тими дожидаючими впадає особливо один в очи.
Всі инші або розмавляють з собою, або читають
газети та їдять перекуску, яку принесли з со-
бою і тая скорочують собі кількогодінний час
дожиданя, а тамтой лиш розглядає ся позаду

стоячих і уважає, хто приходить. Коли доба-
чить якусь даму або якогось пана, по котрім
здогадуєсь, що належить до тих дуже пїкавих,
котрі конче хотїли би бути на розправі, кри-
чить що сили: **Можє хочете мов місце?** Два
чотири, шість франків! — після того, яку сен-
зацийну вартість представляє розправа абс
представленє. А що сензация то товар, котрий
завсїгди поплачує, то визискувач за помочи
місця знаходить завсїгди таких, котрим може
відпродати своє місце. Других то обурює, они
на хвильку зачинають тому противити ся, але
полїція на то все сьміє ся і здвигає плечима;
цікавий платить, а промисловець ховає гроші
до кишені і відступає своє місце.

До замїтної великої родини „полатайків“,
котрі в Парижі знаходять незлий заробок, на-
лежить крім того, що направляє крісла і латає
та переробляє стару одєжу, також і „направ-
ляч“ порцєляни і горшків, піби щось в роді
нашого дротаря. Але підчас коли направляна
одєжі представляє таки добре поплатне реме-
сло, що містять ся в малих, вигідних робїтнях,
то „направляч“ порцєляни і горшків в Пари-
жі зовсім такий бідає як наш дротар, з тою
хиба різницею, що наш дротар ходить по ха-
тах а париский направляч то як наш швець
полатайко сидить звичайно на тротгари, опер-
шись плечима об стїну якої камениці. Вибира-
ючи собі місце на свій осїдок, уважає сей по-
латайко на то, щоби то місце по можности бу-
ло затишне, заслонєне від вітру та щоби над

переведена неможливе без сотворення сильної парламентарної більшості праці.

При жінці засідання відповідав на бесіду дра Лея у фактичній спростованю др. Коєць Левицький.

Велика, кількоденна битва на клені Балканського півострова, недалеко Босфору, який полишався ще в руках Турків, триває далі. Видко то з того, що нема ніяких вістей ні з болгарської ні з турецької сторони. По великій поразці лівого крила турецької армії коло Ліле Бургас, турецький вождь громадить імовірно розбиті войска і резерви на новім фронті ідучим через Черно-Істраджа. Той рух відбуває ся імовірно під охороною борби правого турецького крила з Балгарами і о тих то борбах нема доси вістей. Вислід порішить о другій частині великої битви на дорозі до Константинополя. На случай програної, Назимови паші не полишалось би вже нічого иншого, як відворот на ліній оборонну Чаталдже, вже під самим Константинополем. На вість о тих змаганях цілий світ жде з запертим віддыхом, бо порішавши о судбі турецької столиці.

З македонського театру війни прийшли вісти, що Греки і Серби посувають ся у двох сторін на Солунь і наближали ся до него вже на 20 кілометрів. Вчора вночі вплинув до солунської пристани грецький торпедовець і затопив там турецький павцирник, який стояв в Солуню вже від початку італійсько-турецької війни і не міг звітам виплисти, бо перше грозила ему загибель від італійських а тепер від грецьких кораблів.

НОВИНКИ.

Львів, 2 падолиста 1912.

— Іменована. С. В. Цісар надав судії Вол-

Ябловському, приділеному до служби в найв. трибуналі титул і характер судії повітового а радника будівництва в Міністерстві землі і лісів Павл. Норв'яському титул і характер старш. радника будівництва.

П. Міністер скарбу іменував конципіста прокуратури скарбу дра Ст. Смолярекого ад'юнктом в етаті галицької прокуратури скарбу у Львові.

— Управа господарської школи Тов. „Проти“ в Милованю, (п. Стриганці) подає до відома, що сегорічний зимовий курс розпочне ся невідкладно дня 18 падолиста. Прияті кандидати мають явити ся в Милованю вже 17 падолиста. Управа школи може прийняти ще кількох учеників. Зголошення о прийняте треба надсилати найдалше до 10 падолиста.

— Щедрий дар. Ви. Павло Дурбак, інженір будови машин у Львові зложив 1000 К на „Рідну Школу“.

— На рілничче образованє селян. Дирекция каси задаткової в Стрию, уважаючи фахове образованє нашого рілничного народу незвичайно важним чинником, впливаючим на економічне піднесенє, призначила дві підмоги по 60 К для селян з округа стрийського, яких поручить стрийська філія тов. „Просвіта“ на фреквентантів курсу в Милованю.

— 3 залізниці. „Gazeta Lwowska“ оголошує розписанє оферти на доставу урядженя механічних в етаті Красне ц. к. залізничь державних. Уелія і формулярі оферт можна одержати в відділі IV ц. к. Дирекції заліз. держав. у Львові.

Оферти мають бути внесені до ц. к. Дирекції заліз. держав. Львові найдалше до 18 падолиста, 1912 года на 12 в полудне.

— На фонд запомоговий даваня першої помочи незабезпеченим матеріально абітурієнтам, які прибувають до Львова на університет і шукать відповідного занятя для себе прислав перший до канцелярії Кр. Союзу шкільного о. Автія Підляшецький зі Стрия 50 К. Крайна пора щоба наша суспільність прийшла з помочю абітурієнтам, що зядля браку матеріальної помочи по короткім часі покидають всі інші факультети і переписують ся на права та „студіюють“ їх нова Львовом.

— Конкурс. Gazeta Lwowska оголошує в ч. 249. В ціли наданя на шк. р. 1912/13 трох стипендій з наукового фонду для руської мо-

лодзи в квоті річних 210 К розписано конкурс з речинцем до вношеня подань найдалше до 15 падолиста с. р. О сі стипендії можуть старати ся правника або філософи руської народности. Поданя заосмотрені в метрику уродженя, свідцтво убожества, фреквентацийне свідцтво і зольковквіальні, можливо також і свідцтво з відбутих державних іспитів, а що до компетентів з першого року також свідцтво зрілости, треба вносити в конкурснім реченці до ц. к. Намістництва за посередництвом дотичного деканату на університеті.

† Ян Галь, визначний польський музик і композитор, котрого похорон відбув ся минувшого четверга, а знаний і нашій публіці з того, що згармонізував багато українських народних пісень та видав в своїй збірці: 150 pieśni Galla, а крім сего видав окремо 12 українських народних пісень на хер, родив ся 1856 р. у Варшаві. Гімназійні науки покінчив Галь в західній Галичині, музику розпочав в Кракові а покінчив у Відні і в Монахові, в Липску та Ваймарі.

Опісля перебував в Італії, а по повероті був в Липску директором співацького товариства Andante, а відтак проф. гармонії у Ваймарі. По тім вернув до Галичини і з першу був в Кракові проф. співа, а потім осів у Львові і тут був директором музичного товариства, а зрезигнувавши з сего становища, віддав ся спокійній музичній праці та був до послідної хвилі директором тов-а співацького „Ехо“. Спокійний і високо музично образований, а притім посідаючи великий талант, міг Галь стати на висшій рівені штуки, як би не довголітна хвороба міг, яка змусила его обмежити ся до малих розмірів.

Покійник відвѣсив ся дуже прахильно до Русинів і був щирим другом пок. Анатолія Вахнянина. За порадою Галя передложено текст опери пок. Вахнянина „Купало“ на польську мову, бо заходила можливість вистави сеї опери на польській сцені.

В похороні взяли участь також хори „Бояна“ і „Бандуриста“. Тіло покійника знесли члени польського хору „Ехо“ з льокалю „Ехо“ перед будинок польського театру, де получені мужескі хори в числі около 200 осіб відіпівали „Beati mortui“, а після пращальної промови, яку виголосив ред. Лясковницький,

головою було бодай трохи якої криші. Перед ним лежать его знаряди, кіт і інші средства до ліплення; на колінах держить посудину, яку принесла ему до направи яка господиня. Ему то байдуже, що коло него пересуває ся так товпа людей, що виють самоїзди та гуркотять вози тигарові та ще переходять допри него елегантні дами і пани, котрі навіть і погіршлим оком не хотять подивити ся на него. А він може й думає в своїй душі: Розбиті горняки з вас! Незадовго і вас викинуть на смітні!

Артистичний характер має ремесло „літаючих граверів“ або ритівників, яких можна стрітати на кінцях бульварів. Такий ритівник сидить серед улиці на складанім стільці перед малим столиком, який носить з собою і робить вивіски для малих купців або таблички з іменами до прибиваня на дверех. Такий ритівник або гравер то звичайно вже старший чоловік, в довгій, білій полотнянці з артистично підстриженою борідкою, котрий дуже старанно і поважно займає свій ремеслом. Коло него стоїть купа людей, котрі подивляють его роботу і дуже уважно придивляють ся его знарядям, его шильцям і пензаликам та спиритусовій лямпі і металевим плиткам, що лежать на столі. Такий ритівник не бере ся до більшої роботи, а его артистичні украшения, які виробляє на предметах свого ремесла, не виказують дуже буйної фантазії; але зато робить він дуже борзо, а то, що зробить, єсть до ужитку. Впрочім як і всі того рода робітники в Парижі каже він собі за свою роботу добре платити.

А хто тота стара баба, що особливо около полудня там, де коло торгових галь повнісенько людей і в стороні східних бульварів ходить від дому до дому? Она має на собі якусь чорну сукню і несе кошик на руці, але її модний капелюх з яскравими стяжками стоїть в якійсь дивній суперечности з цілою її поставою. Она

заходить лиш до деяких домів, але тоті очевидно знає дуже добре. Так, де она появить ся, на коритаря або в малих низьких комнатках, там зачинає ся зараз балаканє і чути жіночі голоси, сміхи і селетні про ціле сусідство; хорошенькі, малі жіночі ручки витягають ся до неї, але в якійсь певній ціли. То вандрівна масажистка, котра особливо в кругах модисток і робітниць, що вирабляють дешеві галлятерійні товари, виконує своє мірно платяє ремесло. Она обтирає, вирівнує та вигладжує нігті маленьким хорошеньким Парижанкам, таким, якою і она колись була а котрої ремесло може і они колись будуть виконувати.

Найновіші часи викликали ремесло, котре вже зачинає в Парижі відгравати важну роль. Єсть то фабрикация сцен для т. зв. кіно-театрів, котрих Париж має нині вже яких 400 до 500. Таких сцен нині дуже багато потреба, бо кіно-театри, — як то вже й Львовяни знають — стали ся нині улюбленою забавкою жителів великих міст. Отже фігуранти мусять або на театральних сценах або де в порожних шопях і т. п. представляти якісь любовні пригоди, вломи, пригоди на залізницях і т. п. а фотографіи з таких представлень роблять відтак відповідні знімки для кіно-театрів. Отже має зручність і здібність до таких представлень, той може заробити собі красний гріш, бо таким фігурантам для кіно-театрів платять добре. До того ремесла беруть ся звичайно або малі театральні актори, котрі в той спосіб заробляють собі ще з боку гроші або артисти, котрим на театральних сценах не пощастило ся.

Небезпечність в Парижі.

Паризькі апаші то язва великого міста, якої давні часи не знали та й нині ще інші великі міста європейські не знають тої язви а бодай не дає ся она там так в знати як в Парижі. Не дармо то одного разу радний міста

Массард порушив на раді міста сю болючу справу і спитав чи не має способу, щоба якось зробити Париж безпечнішим як доси, бо остаточно ніхто з чужинців не скоче до него заїжджати. Щоба доказати свою обаву рад. Массард навів кілька характеристичних дат з паризької криміналістики. За 50 літ — казав він — від 1841—1891 число річних карних розправ за всілякі напади і розбої в Парижі збільшило ся з 88.000 на 202.000, отже більше як подвоїло ся а число злочинів, винувників, котрих не викрито збільшило ся з 12.000 на 107.000. Число покарань малолітних за той час аж майже потроїло ся, бо з 13.000 збільшило ся на 36.000. Коли же уважати, що паризька поліція оціняє число „фахових“ злочинців, котрі „з того“ живуть, на яких вісімдесят до сотисятів, то можна собі представити якої то потреба єсть, щоба дати собі раду з тою ціною армією злочинців.

На то відповів ему префект поліції і вказав на то, що поліція мимо того, що в ній пороблено всілякі реформи як н. пр. заведено поліцаїв на роверах, збільшено нічну службу і держать ся бєи для троплення злочинців. Зовсім справедливо вказав він на то, що число подій на так величезне місто за мале. Коли уважати, що улиці Парижа займають кругом 1000 кілометрів і що на кожного з его урядників припадає яких 600 метрів, котрі він має сторожити, то чей не дрібничка. До того ще вказав він і на лагідність паризьких судів, котрі тих людей, котрих его агенти арештували, або таки зовсім безкарно випустили або покарали лиш легкими карами. В виду того не дивота що в Парижі нема безпечности.

(Дальше буде).

відспівав получений хор „Бояна“ і „Бандуреста“ в числі около 60 людей під управою др. Людкевича дуже гарно похоронну пісню Вербицького „Тихий вітер“. Серед безлічи вінців від польських товариств виділи два вінці, іменно від Висшого Музичного Інститута і „Бояна“. Тіло покійника відпроваджено на Личаківське кладовище. Над гробом промовляв голова „Еха“ п. Айх та п. Барановський іменем кількох товариств, після чого на закінченя похорону відспівав хор оден з найгарніших творів покійника.

— Национальний Музей у Львові (ул. Мошнадського 42) мав в жовтні 109 чисел приросту (всіх 13.471. З чого предметів було: 20 етнографічних фотографій і образків, 21 писанок, 2 перемітки, поле і капелюх вязаний з пірм з Ташковець, 4 старі настільники вишивані шерстю поч. XIX. в., 2 заборів ткацьких з Балинець і 3 м. 34 цм. вишивок з Новосідок коло Підгавць, дівочий упліт з Шмишковець, 5 старих гуцульських килимів, 7 різних старих гуцульських виробів (дудка, путо, калатало, пасківник); 7 книжок по історії штуки, 6 рисунків старих галицьких церков архітектів А. Лушчинського і А. Гальки, пастелевий портрет кубанського козака кисти І. Северина; 30 ікон XVI. — поч. XVIII. в., а того 8 дагованих з іменем маляря 1738 р. дуже інтересним виконанем з 4 на полотні поч. XVII. в., 1 дореворит 1827 р.; 4 фелони — а межі ними один з синього шовку з гафтованими сценами з китайського життя, роботи 2-ї пол. XVIII. в. Із церковних предметів — зелізне бидло, старинний сьвятий, складна цупка — дарохранильниця; 6 стародруків славянських, а 4 польські (в тім Kazania і полемічні твори Скарги 1600 р. і інтересні Traktaty o chorobach); 8 рукописий славянських, межі ними Прелог XVI. в. і учительне Євангеліє Грушевського 1650 р., інші з XVI. — поч. XVII. в.; 5 картів гіберняних 1700 — 1730 р., 2 карти — з яких одна зображає Schlaraffenland. На концю по доісторичній археології було 7 прекрасних дарів (2 бронзові, 33 з кости, 2 камяні), 6 культурно-історичних памяток (перелені, підковні), та 11 тарелів цинкових з гербом Равіч і знаку А. R.; монет прибуло 134 польських, німецьких, російських, фляшка шведських тивфія (около 800 штук) і 2 золоті римські. На сей праріет зложились дарі: Експедиційні Митрополита — килими, гуцульська старина, образ Северина і позний іконостас т. и. верхньої церкви (маленький) 1738 р.; п. надградн. Кузьми о. полевого курата Кишакевича, о. Бодяра із Свистільняк, о. Бучка, п. др. Сушка, п. Біляка, о. др. Богачевського, о. Герматкевича, архітекта Лушчинського, п. М. Мокрицького (прекрасні фот. знімки), о. Габлівського, п. івж. Корнелі, п. Панасів, о. Стефанова, п. Т. Загайкевича і пресєв. о. Н. Будки. Енергічною помічю в придбаню річий для „Национального Музея“ заслужив ся дуже п. Е. Кордасевич, за що отрим ему щира подяка.

— Горю засипане село. З Черновець доносять про страшну катастрофу. Внаслідок довготривалих дощів гора Дельвімарє так розмокла ся, що вчера остаточнo завалила ся на село Петрівці і засипала 56 домів. Ціла одна родина зложена з 5 осіб згнула на місци а богато осіб бракує, так що ше не можна дочислити ся жертв катастрофи. Мет гори, яка завалила ся, оціняють на мільон квадратних метрів. Річка, що плила попід гору, змінила своє русло. Серед місцевих жителів настав страшний переполох, бо побоюють ся дальшої катастрофи.

— Крадежі і арештованя. Невисліджені доси злодії розбили виставу сьлепу Вальмана при ул. Шенцицьких і вкрали 24 фляшок коняку вартости 118 кор. — Вчера доносили ми, що якийсь злодій вхопив якомусь хлопцеві в пасажу Миколяша шапку з крамських баранків з голови і втік. Отже того злодій, 14-літнього Вільгельма Шидловського придержав купець Товія Бергер, до котрого молодий злодій прийшов і хотів продати баранкову шапку за 10 кор. На поліції Шидловський оправдував ся тим, що він заміняв у якогось хлопця в пасажу Миколяша свою шапку за свою баранкову.

— Для забезпеченя військових маґазинів пороху і інших військових будинок з вибуховими матеріялами від замахів, які лучали ся в послідних часах, розпорядило министерство війни, шоби перед того рода будинками і пороховнями скріплено сторожу. Кождий патролюючий вояк має бути узброєний в карабін і баґнет та має від тепер діставати 20 патронів, з того 10 запакованих, 5 отвертих, а 5 в карабіні, шоби був готов до стріляня. Вояк стоячий на варті, має право кождого підозріного, по трикратнім завізаню, коли би не послухав, застрілити.

— З Ходорова доносять: Тиха, але витривала і пляхова робота, яка почала ся в тушній читальни „Просьвіти“ під прозодом голови п. Кабаровського, приносить щораз більші успіхи і захоплює широкі круги міщаньства. При читальни засновано постійний драматичний кружок, який розвивав ся так гарно і скоро що вже 19-го мая сего року міг власними силами дати перше аматорське представлене, котре випало дуже гарно; на загальне бажане повторено его 7. липня с. р. другий раз. Недавно знов (13. жовтня) силами тогож кружка виставлено на сцені мало доси звістний образ з сільського життя „Замрачений сьвіт“ Миколи Курцеби; представлена випало знаменито; стягнуло до салі „Соккола“ велике число публики споміж міщан та інтелігенції. Тепер приготує ся нову виставу „Панна штукарка“. Заходом читальні відбувають ся в її льокалі постійно відчити та виклади на всякі теми, котрі мають за ціль познакомити міщан з рідною історією та розбудити в них національну свідомість. В послідних місяцях заложила читальня коштом 500 кор. власну оркестру та оплачує учителя, котрий уділяє двайцять кільком хлопцям лекцій музики. Не від річи буде вкінци замітити, що і у важнійших громадянських справах дав читальня все почи.

Телеграми.

Константинополь 2 падоляста. Командант турецкої корвети панцарної „Феті-Буленд“, котра стояла в солунській пристани, доносить: Около півночи грецький торпедовець закрив ся до пристані і кинув на корвету дві торпеди, котрі викликали вибух кітла. Корабель затонув. Більшу часть залози уратовано.

Константинополь 2 падолиста. Военний корреспондент газети „Сабах“ телеграфує, що Болгари уступили ся з Ліле Бургас. Страти по обох сторонах суть значні, особливо же по стороні Болгарів. В ночи відтранспортовано з побоявища 1.800 равених.

Константинополь 1 падолиста. Год. 7 вечером. Донесеня походять з министерства війни кажуть, що рух турецкої армії, обходячий неприятеля, удав ся і корауси з Ліле Бургас і Візя могли получить ся.

Константинополь 2 падолиста. Год. 9 рано. Рада міністрів була зібрана до півночи в ціли наради над положенем воєним і дожидала вістий о борбі під Ліле Бургас. Вел. везир і кілька міністрів позістали ціду ніч в Порті. Около 2 год. в ночи підсекретар державний в министерстві війни прияніс важні депеші.

Константинополь 2 падолиста. (Урядово) Начальний вожд Назім надіслав до вел. везирату телеграму в ночи 31 м. и. того змісту: Після вістий з Бунар Гіссар неприятель у вчерашній битві потерпів значні страти. Ми здобули велику скількість муніції для артилерії, оружје для піхоти і предметів виеквіпованя. Битва триває дальше.

Париж 2 падолиста. З Константинополя доносять: Начальний вожд Назім-паша телеграфував під вчерашню датою год. 2 по полудня: Праве крило нашої армії від вчера посуває ся наперед в напрямі північно-західнім.

Армія Махмуда Муктара побила Болгарів і здобула багато пушок і муніції. Я приказав одному корпусови, шоби перейшов до офензиви і ступав вперед.

Друга депеша о год. 4 мін. 55 звучить: Ми відискали Бунар Гіссар і окружаємо болгарське войско зі всіх сторін в окрестности Бунар Гіссар.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 31-го жовтня:

Ціна в морсах за 50 кіло у Львові.

Пшениця	11.—	до 11:35
Жито	9.—	„ 9:50
Овес	10.—	„ 11:70
Ячмінь пажитий	8:70	„ 9—
Ячмінь бромарий	9:50	„ 11.—
Ріпак	—	„ —
Львівка	—	„ —
Горех до вареня	12:50	„ 14.—
Віжа	10:50	„ 11.—
Бобик	8:50	„ 9.—
Гречка	—	„ —
Кукурудза жова	—	„ —
Хміль за 50 кіло	—	„ —
Конюшина червожа	76.—	„ 88.—
Конюшина біла	101.—	„ 123.—
Конюшина шведска	100.—	„ 120.—
Тимофка	27.—	„ 32.—

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

- З Брухович: що дня 6:55.
 що дня: від 1/6 до 31/8: 8:29, 11:00, 3:42, 5:17, 9:30.
 в неділі: від 1/5 до 30/9: 7:43.
 в неділі і свята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1:40.
 від 1/5 до 31/5: 3:42, 9:30.
- З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1:11, 9:10.
 в неділі і свята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10:10.
- З Любіня: в неділі і рим. кат. свята від 12/5 до 8/9: 9:00.
- З Винник: лише в суботу і неділю: 12:16.

з головного двірця:

- До Брухович: що дня: 6:02.
 що дня: від 1/6 до 31/8: 7:22, 10:05, 2:35, 6:31, 8:35.
 від 1/5 до 15/9: 4:21.
 в неділі і рим. кат. свята: від 1/6 до 31/8: 12:30.
 від 1/5 до 31/5: 2:35, 8:35.
- До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10:15, 3:03.
 в неділі і рим. кат. свята: від 5/5 до 8/9: 1:26.
- До Любіня: в неділі і рим. кат. свята від 12/5 до 8/9: 2:40.
- Поїзд поспішай з Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудня з перону 2, Нр. сходів II.
- Поїзд особовий з Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.
- Поїзд особовий з Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

— Домашня кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківська. Львів 1910. Накладом Миколи Залчківського. З друкарні Івана Айхельбергера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Ц. к. уприв, га лицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — Експозитури: в Станиславові,
Шидловчисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартісні папери і монети по найдоклад-
нійшій денній курсі, не числячи ніякої провізії.

Бірнові замовлення

виконує ся під найвигіднішими умовами і
уділяє ся всяких інформацій що-до певної і
пористкої .

льовадкі капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери вишлячує
ся без потрученя провізії і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і інших паперів підлягаю-
чих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини ви-
льосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і вишлячує
задатки на біжучий рахунок,
бере до перехованя цінні па-
пери і уділяє на них за-
датки.

Надто введено на взір заграничних інституцій так звані

Сховкові депозити (Safe Deposits).

За доглядом 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій найцвирній касі сховок до виключного
увишту і під власним ключем, до безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи.
В ній кавряні коштів банк гіпотечний як найдалше ідучі варадження.

Црмисл докитис сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.